

**ISPLATA NAKNADA ZARADE VLASNICI SAMOSTALNE TRGOVINSKE RADNJE I
NJENOJ JEDINOJ ZAPOSLENOJ KADA ISTOVREMENO KORISTE PORODILJSKO
ODSUSTVO**

Zakon o finansijskoj podršci porodici sa decom

član 11 stav 3

Visina ugovorene zarade

Sentenca:

U slučaju kada su vlasnica radnje i njena jedina radnica istovremeno na porodiljskom odsustvu sa rada radi nege deteta, a radnja je za to vreme privremeno zatvorena, visina naknade zarade za zaposlenu radnicu se utvrđuje u visini njene zarade utvrđene ugovorom o radu.

Iz obrazloženja:

"Iz spisa predmeta proizlazi da je tužilja zasnovala radni odnos 1.11.2008. godine u Samostalnoj zanatskoj frizerskoj radnji "Č." na radnom mestu frizera, sa ugovorenom zaradom od bruto 54.500,00 dinara (ugovor o radu br. ... od 1.11.2008. godine), da je prema rešenju Agencije za privredne registre, br. ... od 3.11.2008. godine imenovana za poslovođu od 1.11.2008. godine i da je njena osnovna zarada utvrđena aneksom ugovora o radu zaključenim 1.12.2008. godine, u bruto iznosu od 97.000,00 dinara. Tužilja se od februara 2009. godine nalazi na trudničkom bolovanju, a korišćenje porodiljskog odsustva je započela 27.7.2009. godine, od kada joj je priznato pravo na naknadu zarade za vreme porodiljskog odsustva i odsustva sa rada radi nege deteta, u bruto iznosu od 27.130,95 dinara, što, prema navodima prvostepenog i tuženog organa, predstavlja 100% od iznosa naknade zarade utvrđene u smislu člana 11. Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom (dalje: Zakon).

Prema stavu tuženog organa, visina naknade zarade tužilje nije mogla biti utvrđena na osnovu visine zarade određene aneksom ugovora o radu, u bruto iznosu od 97.000,00 dinara, budući da se tužiljin poslodavac takođe nalazi od 10.8.2008. do 9.8.2009. godine na porodiljskom odsustvu i odsustvu sa rada radi nege deteta, i da je ostvario naknadu zarade u visini prosečne mesečne osnovice za plaćanje doprinosa za obavezno socijalno osiguranje, koja za maj-avgust 2008. godine, po rešenju Poreske uprave - Filijale Novi Beograd, br. ... od 26.1.2009. godine, iznosi 27.130,95 dinara, pa je tužilji određena visina naknade zarade u istom iznosu koji ostvaruje njen poslodavac.

Ceneći navode žalbe, tuženi organ u obrazloženju osporenog rešenja navodi da se poslodavcu mogu refundirati samo sredstva u visini od bruto 27.130,95 dinara, a preostali iznos poslodavac može isplatiti iz sopstvenih sredstava, te da nije mogao

prihvatiti navode iznete u žalbi, koji se odnose na visinu ugovorene zarade, imajući u vidu da nisu pruženi dokazi koji bi ukazivali na opravdanost ugovaranja osnovne zarade i njenog uvećanja u navedenim iznosima, već da sve činjenice ukazuju da tako utvrđena osnovna zarada tužilje nije njena stvarna zarada, već nesrazmerno uvećana zarada, koja bi se koristila kao osnov za isplatu naknade zarade, kada se ona vrši iz sredstava budžeta Republike Srbije.

Odredbom člana 10. stav 1. tačka 2) Zakona propisano je da naknadu zarade za vreme porodiljskog odsustva, odsustva sa rada radi nege deteta i odsustva sa rada radi posebne nege deteta ostvaruju lica koja samostalno obavljaju delatnost. Odredbom člana 11. stav 3. istog zakona propisano je da se naknada zarade, za lice iz člana 10. stav 1. tačka 2) ovog zakona, utvrđuje u visini prosečne mesečne osnovice za plaćanje doprinosa za obavezno socijalno osiguranje u poslednjih dvanaest meseci koji prethode mesecu otpočinjanja odsustva, a najviše do pet prosečnih mesečnih zarada u Republici Srbiji, dok je odredbama člana 13. st. 1. i 2. istog zakona propisano da obračun i isplatu naknade zarade vrši poslodavac, istovremeno sa obračunom i isplatom zarada zaposlenima, a dužan je da opštinskoj, odnosno gradskoj upravi dostavi dokaz o visini osnovne zarade zaposlenog za dvanaest meseci koji prethode mesecu otpočinjanja odsustva.

Po oceni Upravnog suda, tuženi organ je, prilikom donošenja osporenog rešenja, iz pravilno utvrđenog činjeničnog stanja izveo pogrešan činjenično-pravni zaključak i pogrešno primenio materijalno pravo kada je naknadu zarade tužilje utvrdio u visini naknade zarade koju ostvaruje njen poslodavac, budući da iz odredbe člana 11. stav 3. Zakona proizlazi da se naknada zarade utvrđuje u visini prosečne mesečne osnovice za plaćanje doprinosa za obavezno socijalno osiguranje u poslednjih 12 meseci koji prethode mesecu otpočinjanja odsustva, a najviše do pet prosečnih mesečnih zarada u Republici Srbiji.

Kako je nesporno među strankama da je visina zarada tužilje određena ugovorom o radu od 1.11.2008. godine, u bruto iznosu od 54.500,00 dinara, i aneksom ugovora o radu br. 1. od 1.12.2008. godine, u bruto iznosu od 97.000,00 dinara, to je prvostepeni organ povredio zakon na štetu tužilje, priznavši joj pravo na naknadu zarade za vreme porodiljskog odsustva i odsustva sa rada radi nege deteta u bruto iznosu od 27.130,95 dinara, što ne predstavlja naknadu zarade utvrđene u skladu sa odredbom člana 11. stav 3. Zakona, već naknadu zarade utvrđene njenom poslodavcu. U prilog navedenom je i mišljenje Ministarstva za socijalna pitanja, br. 132-04-00036/2003-08 od 26.9.2003. godine, koje je dostavljeno prvostepenom organu na njegov zahtev br. ..., iz koga proizlazi da se za zaposlenu radnicu visina naknade zarade utvrđuje u visini njene zarade utvrđene ugovorom o radu, u slučaju kada su vlasnica STR i njena jedina radnica istovremeno na porodiljskom odsustvu sa rada radi nege deteta, a radnja je za to vreme privremeno zatvorena."

(Presuda Upravnog suda, 9 U. 4707/2011 od 30.8.2011. godine)

